

Som hidtil vil samfundsøkonomiske kriterier derfor være afgørende for valget af de midler i varmforsyningsplanlægningen, som skal hidføre en reduktion af miljøbelastningen.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at uanset at der navnlig i et længere tidsperspektiv knytter sig en betydelig usikkerhed til omkostningerne for de enkelte virkemidler, vil en betydelig ressourceindsats kunne vise sig fornøden.

På den baggrund forekommer det nærliggende at søge miljøbelastningen reduceret ved – så tidligt som muligt – at gennemføre de tiltag, som kan realiseres uden samfundsøkonomiske meromkostninger, eller som tillige lader sig begrunde ud fra andre hensyn. Mulighederne herfor på kort sigt vil navnlig være knyttet til samproduktionen af kraft og varme, energibesparelser i slutforbruget samt overgang til miljøvenlige brændsler.

Til § 2

Til stk. 1

Ved ændringen af stk. 1, nr. 1, præciseres det, at ikke alene anlæg til produktion og fremføring af bygas, men også anlæg til produktion og fremføring af andre brændbare gasarter, som f.eks. flaskegas, biogas og skraldgas, anses for kollektive varmforsyningsanlæg, når disse gasarter anvendes til opvarmingsformål.

Bestemmelsens nr. 2 svarer til den gældende lovs § 2, stk. 1, nr. 2.

I stk. 1, nr. 3, er det præciseret, at tillige affaldsforbrændingsanlæg m.v., der fungerer som produktionsanlæg til fjernvarmforsyning, er omfattet af definitionen.

I stk. 1, nr. 4, er måleenheden MJ/s ændret til den ækvivalente enhed MW med henblik på en ensartet angivelse af effektstørrelsen i loven.

Ved tilføjelser til nr. 3 og 4 har man yderligere udvidet lovens definition af kollektive varmforsyningsanlæg til at omfatte decentrale kraftvarmeanlæg, som maksimalt har en eleffekt på 25 MW.

I konsekvens heraf vil lovens forskellige bestemmelser om kollektive anlæg, herunder lovens påbudsbestemmelser, finde anvendelse på decentrale kraftvarmeanlæg i samme omfang som overfor andre kollektive varmforsyningsanlæg.

Som nærmere omtalt i de almindelige bemærkninger er baggrunden for forslaget, at en af de kommende hovedopgaver indenfor varmforsyningsområdet vil være at planlægge for øget samproduktion af el og varme gennem etablering af kraftvarmeverker.

Lovforslaget henholder sig iøvrigt til den gældende definition af kollektive varmforsyningsanlæg,

der således fortsat er angivet som anlæg, der drives med det formål at levere energi til bygnings opvarmning og forsyning med varmt vand. Loven vil således omfatte anlæg, hvis hovedformål er opvarmning og varmtvandsforsyning af boliger, institutioner eller virksomheder, hvorimod anlæg, hvis hovedformål er at levere energi til procesformål, som hidtil falder udenfor lovens afgrænsning af kollektive varmforsyningsanlæg.

Til stk. 2.

Efter den gældende lovs bestemmelse i § 2, stk. 2, er decentrale kraftvarmeverker ikke omfattet af varmforsyningsloven, idet alle elproduktionsanlæg, herunder også anlæg som både producerer el og varme, er omfattet af elforsyningsloven. Som en konsekvens af tilføjelsen til stk. 1 om decentrale kraftvarmeanlæg op til 25 MW-elleffekt undtages disse anlæg fra den almindelige regel om, at elproducerende anlæg ikke er omfattet af loven. Disse anlæg op til 25 MW-elleffekt vil således være omfattet af både elforsyningsloven og varmforsyningsloven. Det er hensigten at tilrettelægge den fremtidige administration således, at mere tekniske spørgsmål udelukkende vil blive behandlet efter elforsyningsloven.

I forhold til undtagelsesbestemmelsen i den gældende lovs § 2, stk. 2, afviger den foreslåede § 2, stk. 2, iøvrigt ved, at det nu fastslås, at virksomhed omfattet af undergrundsloven, i lighed med virksomhed omfattet af elforsyningsloven og lov om naturgasforsyning, ikke omfattes af varmforsyningsloven. Ved ændringen præciseres, at geotermiske produktionsanlæg og underjordiske gaslageranlæg ikke er omfattet af varmforsyningsloven, idet disse anlæg er omfattet af undergrundsloven.

Til kapitel 2

Som nævnt i de almindelige bemærkninger afsnit III foreslås den gældende lovs kapitel 2 om kortlægning og planlægning og kapitel 3 om overgangsbestemmelser ophævet.

De generelle regler om varmforsyningsplanlægningen, herunder om myndighedernes opgaver og beføjelser, der i den gældende lov navnlig er placeret i kapitel 4 vil herefter blive samlet i den nye lovs kapitel 2.

Til § 3

Til stk. 1

Med ændringen i forhold til den gældende lovs § 3 fastslås det, at hovedansvaret for den konkrete varmforsyningsplanlægning nu vil påhvile kommunal-